

प्रथमसुप्रस्थापकानावात् प्रकृतिदृष्टक्रमेणालभनम् । तदुक्तम् “आश्विनपक्षेनासौ पयुषास्प्राप्यते यतः । इतरक्षितः स्थानान्नोपस्थाप्येत केनाचित् । तथोक्तु प्रकृतौ दृष्टः क्रमोपाहोमनीपिभिः” । यत्तु स्थानक्रमो यथा एकोद्दिष्टे पार्व्यणधर्मादिदेशात् कुशासनदानाय नुष्ठानं तत्र पार्व्यणे यस्मिन् स्थाने यत् क्रियते तस्य एकोद्दिष्टं अपि तथेत्युदीच्येनोक्तं तन्न शास्त्रदीपिकादि मीमांसानिबन्धानादित्य स्वकपोलरचितत्वात् स्थानवदार्थसुख्यार्थत्वागात् सुख्यार्थत्वे स्थानस्यैव लाभेन क्रमालाभात् “प्रकृतिवद्विज्ञप्तिरिति न्यायेनैव तद्भाभात् स्थानक्रमानुपयोगाच्चेत्यलमाप्यहेण । सुख्यक्रमादयं बलवान् ।

५ सुख्याद्याया । चित्रयागे सप्तहविषां मध्ये चतुर्थपञ्चमावित्यमास्त्यायेत “सरस्वती भवतः” इति एतद्दिदैवत्यं मिथुनमिति” वाक्येपात् स्त्रीपुं देवत्यं यागद्वयं विहितं तच्च सरस्वती च स्वस्वांश्चेति समासे “पुमान् स्त्रिया” इति सूत्रेणैकशेषात् देवतार्थेन प्रत्ययाङ्गभ्येतयोश्च यागयोनिर्विपादयो धर्माविधिप्राप्ताः तत्र स्त्रीयागस्य पुंयागस्य वा प्रथमं निर्वापः कार्य इति संशयः । अत्रान्युत्तरार्थपठनं स्थानप्रवृत्तीनां अन्यतमस्यापि प्रक्रमभावादनियमात् स्वेच्छया कर्तव्य इति प्राप्ते आह “सुख्यक्रमेण वाङ्मानां तदर्थत्वात्” सू० । सुख्यस्य प्रधानस्य क्रमेणाङ्गानां क्रमोपाहः तदर्थत्वात् अङ्गानां प्रधानार्थत्वात् प्रधानोद्देश्यकप्रवृत्तिसाधनत्वादिति यावत् हौत्वकाण्डे याज्यानुवाक्ये “प्रणोदेयी सरस्वतीति” पूर्वमाम्नातं “पार्थिवंशः सरस्वतः” इति पश्चादाम्नातमिति याज्यानुवाक्यापाठक्रमात् स्त्रीदेवताकस्य होमस्य प्रथममनुष्ठानं पश्चाच्च पुं देवताकस्यानुष्ठानं प्रतीयते अतस्तदङ्गनिर्वापादीनामपि तथैव पौर्वापर्यं युक्तमिति भावः । नन्वत्र येन क्रमेण याज्यानुवाक्ययोः प्रवृत्तिस्तेनैव निर्वापादीनामपीति प्रावर्त्तिकनियमसम्भवे किमिति सुख्यक्रमादपि नियमः सनाथतीति चेदुच्यते दर्शपौर्णमासयोः सान्नाय्यस्य दधिरूपहविषोधर्माः शाखाप्रहरणादयः पूर्वं प्रवर्त्तन्ते तद्वाग्नेयस्य धर्मानिर्वापादयः याज्यानुवाक्ययोस्तु पाठवशात् प्रथममग्नेयहोमः पश्चात् सान्नाय्यस्येति विपरीता प्रवृत्तिः तत्र किं सुख्यक्रमात् प्रथममग्नेयहोमविधारेणादित्यायां मध्ये अग्नेयस्य प्रथमं प्रवृत्तिः? किं वा भूतभाविप्रवृत्ति-

द्वयवशादनियम इति प्राप्ते सुख्यक्रममाभिधानम् । तस्मात्तत्र सुख्यक्रममादानेयस्य प्रथममभिधारणम् एवञ्च सति अङ्गप्रधानयोर्वापदनुज्ञातमेव व्यवधानं स्यादितरथा तु पश्चाद् भाविप्रधानस्य प्रथमं क्रियमाणमङ्गं प्रधानेनात्यन्तव्यवहितं स्थानस्य क्रमेण नियमे । इयंश्च विशेषः सुख्यक्रमे प्रधानप्रवृत्तिरङ्गानां नियमकारणं, प्रवृत्तिं क्रमेण त्वङ्गानां मिथः प्रत्यासत्तिरिति ।

इप्रवृत्तेर्यथा वाजपेये “सप्तदश प्राजापत्यान् पशूनालभेतेति” श्रूयते तेषाञ्चोपाकरणनियोजनादयः संस्कारा विहिता उपाकरणं प्रोक्ष्यं नियोजनं यूपेवम्भन तत्र चोद्देशे पशवुपक्रमः ईदृशे च समाप्तिरिति नियमकारिणः शास्त्रस्याभावात् ऐच्छिकेन क्रमेणोपाकरणसंस्कारः उत उपकृतानाञ्च यूपे नियोजनसंस्कारः पश्चात् कर्तव्यः? इति तत्रापि नियमकारिणां सुख्यार्थपठनादीनामभावाच्चास्ति क्रमानियमः ऐच्छिक एव क्रम इति प्राप्ते आह “प्रवृत्त्या तुल्यकालानां गुणानां तदुपक्रमात्” सू० । तुल्यकालानामेककालप्रवृत्तानां गुणानामङ्गानामुपाकरणादीनां प्रवृत्त्या उपाकरणप्रथमसंस्कारे स्वेच्छातः प्रवृत्तेः तत्क्रमेण तदुपक्रमात् प्रथमोपाकृतपशुक्रमात् प्रवृत्तिक्रमोपाहः । अत्र ब्रूमः स्वेच्छातोयस्य पशोः प्रथममुपाकरणं क्रियते तस्यैव प्रथमनियोजनादि कार्यं, तदनन्तरं तदुत्तरोपाकृतस्य नियोजनमेवेत्यपरापरस्यापीत्यर्थः । प्रथमगुणारम्भत्यागे कारणाभावात् । अयमभिप्रायः प्रावर्त्तिकक्रमस्वीकारे प्रथमपशवुपाकरणनियोजनयोः प्रथमद्वितीयसंस्कारयोर्मध्ये पश्चन्तरेष्वनुष्ठितैरुपकारैः षोडशभिरेव व्यवधानं भवति तज्ज्ञाभ्यनुज्ञातं सप्तदशे विधानात् प्रावर्त्तिकं क्रमं परित्यज्य पशून्पश्यां पूर्वं नियोजनं कृत्वा पश्चात् प्रथमपशोर्धियोजनं यदि क्रियते तदा द्वाविंशतिः पदार्थैर्व्यवधानं स्यात् तच्च नाभ्यनुज्ञातम् तदुक्तम्, “प्रवृत्त्या वा नियम्यते प्रत्यासत्तेरनुपहृत् । अन्यथा व्यवधानं स्यादनुज्ञाताधिकैरपीति” ।

कात्यायनश्रौतसूत्र १।५।१ सूत्रादौ तद्भाष्ये च क्रमविशेषास्तेषां बलावशञ्चोक्तं यथा

“कर्मणासानुपूर्व्यं न युगपद्भावात्” सू० । आनुपूर्व्यं पौषापर्यं क्रम इत्यनर्थान्तरम् कर्मणाभिति अग्न्यन्वधानादीनामङ्गकर्मणामनुष्ठाने आनुपूर्व्यं न भवति क्रमनियमो न भवति । कुतः? युगपद्भावात् अतस्तान्यङ्गानि